Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi

(95/C 313/04)

KOM(95) 379 lopull. — 95/0207(COD)

(Komission esittämä 31 päivänä elokuuta 1995)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 100 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

toimivat perustamissopimuksen 189 b artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti,

sekä katsovat, että

1) alkaen 1 päivästä tammikuuta 1998 (kuitenkin tietyillä jäsenvaltioilla on siirtymäkaudet) telepalvelujen ja infrastruktuurin tarjoaminen Euroopan yhteisössä vapautuu; televiestintäalan yleispalveluperiaatteista 7 päivänä helmikuuta 1994 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ([1]) tunnustetaan, että yhteisön laajuisten telepalvelujen edistämiseksi on tarpeen varmistaa yleisten verkkojen yhteenliittäminen ja tulevaisuuden kilpailukykyisessä ympäristössä erilaisten kansallisten ja yhteisön operaattoreiden yhteenliittäminen; telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen 28 päivänä kesäkuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/387/ETY ([2]) vahvistetaan yhdenmukaistetut periaatteet yleisiin televerkkoihin pääsemiseksi ja niiden käyttämiseksi nopeasti ja tehokkaasti; televiestintäalan tilanteen uudelleen tarkastelusta ja markkinoiden edelleen kehittämisestä 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ([3]) tunnustetaan, että avoimen verkon tarjoamisen toimenpiteet tarjoavat asianmukaisen kehyksen yhteenliittämisen ehtojen yhdenmukaistamiselle,

2) yleisten televerkkojen ja yleisten telepalvelujen yhteenliittämiseen tarvitaan, käytettyyn tekniikkaan katsomatta, yleinen kehys, jotta yhteisön käyttäjille voidaan tarjota palvelujen päästä päähän -yhteentoimivuus; yhteenliittämisen ja yhteentoimivuuden tasapuoliset, suhteelliset ja syrjimättömät ehdot ovat avaintekijöitä avoimien ja kilpailukykyisten markkinoiden kehittämisen edistämisessä,

3) erityis- ja yksinoikeuksien poistaminen televiestinnässä merkitsee, että tiettyjä olemassa olevia määritelmiä on tarpeen tarkistaa; tässä direktiivissä telepalveluihin eivät sisälly radio- ja televisiolähetyspalvelut; yhteenliittämiseen sovellettavat tekniset ehdot, tariffi-, käyttö- ja toimitusehdot poikkeavat ehdoista, joita sovelletaan loppukäyttäjä-verkkoliitäntään,

4) telepalveluja ja infrastruktuuria yhteisössä koskevien erityis- ja yksinoikeuksien poistamisen seurauksena televerkkojen tai telepalvelujen tarjoamiseen saatetaan vaatia jonkinlaista jäsenvaltioiden lupaa; kaikkien yleisten televerkkojen tai yleisten telepalvelujen tarjoamiseen kaikkialla yhteisössä tai sen osassa luvan saaneiden teleorganisaatioiden pitäisi voida vapaasti neuvotella yhteisön lainsäädännön mukaisesti kaupallisista yhteenliittämissopimuksista, joita kansalliset sääntelyviranomaiset valvovat ja joihin ne voivat puuttua; yhteisössä on tarpeen taata tiettyjen käyttäjien sosiaalisen ja taloudellisen hyvinvoinnin kannalta tärkeiden verkkojen ja palvelujen riittävä yhteenliittäminen, erityisesti julkiset puhelinverkot ja -palvelut sekä kiinteät yhteydet,

([1]) EYVL N:o C 48, 16.2.1994, s. 1
([2]) EYVL N:o L 192, 24.7.1990, s. 1
([3]) EYVL N:o C 213, 6.8.1993, s. 1

5) on tarpeen määrittää ne teleorganisaatiot, joilla on oikeus ja velvollisuus liittyä yhteen; uudentyyppisten telepalvelujen kehityksen nopeuttamiseksi on tärkeätä edistää uusia yhteenliittämismuotoja ja erityisverkkoihin liittymistä,

6) yleisen puhelinliikennepalvelun rahoittamisen ehdot asetetaan 7 päivänä helmikuuta 1994 annetussa päätöslauselmassa; yleispalvelun tarjoamisvelvoitteet myötävaikuttavat yhteisön tavoitteeseen sosiaalis-taloudellisesta yhteenkuuluvuudesta ja alueellisesta tasapuolisuudesta; useammalla kuin yhdellä teleorganisaatiolla voi olla jäsenvaltiossa yleispalveluvelvoitteita; yleispalvelun nettokustannuslaskelmassa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kustannukset ja tulot sekä ympäröivät taloudelliset olosuhteet ja yleispalvelun tarjoamisesta seuraavat aineettomat edut, mutta jotta tariffien uudelleen tasapainottamiseksi meneillään olevaa prosessia ei katkaistaisi, sen ei pitäisi sisältää vanhoista tariffien epätasapainoisuuksista johtuvia tekijöitä; yleispalveluvelvoitteiden kustannusten laskemisen olisi perustuttava selkeisiin menettelytapoihin; yleispalveluvelvoitteen jakamiseen liittyvien rahoitusosuuksien pitäisi olla eriteltyinä yhteenliittämiskustannuksista,

7) on tärkeätä vahvistaa periaatteet avoimuuden, tiedonsaannin, syrjimättömyyden ja tasapuolisen liittymisen takaamiseksi erityisesti merkittävässä markkina-asemassa oleville teleorganisaatioille; teleorganisaation markkina-asema riippuu useista tekijöistä mukaan lukien sen osuus merkittävistä tuote- tai palvelumarkkinoista maantieteellisesti tärkeällä markkina-alueella, sen liikevaihdosta suhteessa markkinoiden kokoon, sen kyvystä vaikuttaa markkinaolosuhteisiin, sen loppukäyttäjien liittymiskeinojen valvonnasta, sen käytettävissä olevista rahoituslähteistä, sen kokemuksesta tuotteiden ja palvelujen tarjoajana; tässä direktiivissä teleorganisaation, jonka osuus tietyistä telemarkkinoista jäsenvaltion alueella, jolla sillä on lupa toimia, on enemmän kuin 25 prosenttia, katsotaan olevan merkittävässä markkina-asemassa, jollei sen kansallinen sääntelyviranomainen ole toisin päättänyt; mainitun markkinaosuusalarajan alle jäävän teleorganisaation kohdalla kansallinen sääntelyviranomainen voi kuitenkin päättää, että teleorganisaatio on merkittävässä markkina-asemassa,

8) yhteenliittämisen hinnoittelu on avaintekijä määritettäessä kilpailun rakennetta ja astetta siirryttäessä vapaisiin markkinoihin; merkittävässä markkina-asemassa olevien teleorganisaatioiden on pystyttävä osoittamaan, että niiden yhteenliittämiskustannukset perustuvat objektiivisiin perusteisiin ja noudattavat avoimuuden ja kustannuksiin suhteuttamisen periaatetta ja ovat riittävän eriteltyjä tarjottujen verkko- ja palveluosatekijöiden osalta; luettelon julkaiseminen yhteenliittämisen palveluista ja kustannuksista lisää tarvittavaa avoimuutta ja syrjimättömyyttä; olisi oltava mahdollisuus yhteenliittämisen maksutapojen joustavuuteen, kapasiteteettin perustuva veloitus mukaan lukien; maksujen tason olisi edistettävä tuottavuutta ja rohkaistava tehokkaaseen ja kestävään markkinoille asettumiseen eikä se saisi alittaa rajaa, joka on laskettu käyttämällä pitkän aikavälin lisäkustannuksia ja todellisiin kustannuksiin perustuvaa kustannusluokittelua ja kohdistamismenetelmiä, eikä myöskään ylittää kyseessä olevan yhteenliittämisen tarjoamisesta yksin aiheutuvista kustannuksista määritettyä rajaa,

9) asianmukainen erillinen kirjanpito yhteenliittämistoimintojen ja muiden toimintojen välillä varmistaa sisäisen kustannuslaskennan avoimuuden; jos teleorganisaatio, jolla on erityis- tai yksinoikeuksia muulla kuin telealalla, tarjoaa myös telepalveluja, erillinen kirjanpito on asianmukainen keino välttää epäoikeudenmukaisia päällekkäistukia,

10) kansallisilla sääntelyviranomaisilla on tärkeä asema rohkaistaessa kilpailukykyisten markkinoiden kehittymistä yhteisön käyttäjien hyväksi ja turvattaessa riittävää verkkojen ja palvelujen yhteenliittämistä; kansalliset sääntelyviranomaiset voivat helpottaa yhteenliittämissopimusneuvotteluja asettamalla etukäteen tiettyjä ehtoja ja erittelemällä muut yhteenliittämissopimuksilla katettavat alueet; jos saman jäsenvaltion sopimuspuolten välillä on erimielisyyttä, loukatulla sopimuspuolella on oltava mahdollisuus pyytää kansallista sääntelyviranomaista ratkaisemaan riita; kansallisten sääntelyviranomaisten on voitava vaatia teleorganisaatioita liittämään yhteen toiminteensa, jos voidaan osoittaa, että se on käyttäjien edun mukaista; kansallisten sääntelyviranomaisten tehtävää voidaan helpottaa julkaisemalla näitä aloja käsitteleviä sitomattomia suuntaviivoja,

11) direktiivin 90/387/ETY mukaisesti olennaiset vaatimukset siitä, mitkä rajoitukset yleisiin televerkkoihin tai telepalveluihin liittymiselle ja verkkojen ja palvelujen käytölle ovat perusteltuja, rajoittuvat verkon toimintojen varmistamiseen, verkon toimintakyvyn ylläpitoon, perustelluissa tapauksissa palvelujen yhteentoimivuuden takaamiseen ja tarvittaessa tietosuojaan,

12) toiminteiden jakaminen voi olla edullista kaupunkisuunnittelun ja ympäristön kannalta, taloudellisista sekä muista syistä, ja kansallisten sääntelyviranomaisten olisi kannustettava siihen vapaaehtoisin sopimuksin; pakollinen toiminteiden jakaminen voi olla asianmukaista tietyissä olosuhteissa, mutta sitä tulisi vaatia teleorganisaatioilta vasta kun asiasta on täysin julkisesti neuvoteltu; näennäinen sijoittaminen voi tarjota tyydyttävän vaihtoehdon televiestintätoiminteiden fyysiselle sijoittamiselle,

13) numerointi on tasapuolisen liittymisen avaintekijä; kansallisilla sääntelyviranomaisilla olisi oltava vastuu kansallisten numerointisuunnitelmien hallinnoinnista ja valvonnasta sekä suunnitelmista, joissa nimetään ja osoitetaan telepalvelujen näkökohdat, joissa yhteensovittaminen kansallisella tasolla on tarpeen tehokkaan kilpailun varmistamiseksi; numeroiden siirrettävyys — millä tarkoitetaan, että loppukäyttäjä voi vaihtaa puhelinpalveluja tietyssä paikassa tarjoavaa teleorganisaatiota, ilman että kansallinen numero muuttuu — on käyttäjien kannalta tärkeä palvelu, ja se olisi toteutettava niin nopeasti kuin se on käytännön kannalta mahdollista; numerointisuunnitelmia olisi kehitettävä kaikkien osapuolten välisin neuvotteluin sekä sopusoinnussa Euroopan laajuisen pitkän aikavälin numerointikehyksen ja kansainvälisten numerointisuunnitelmien kanssa; numeroinnille asetetut vaatimukset Euroopassa, yleiseurooppalaisten ja uusien palvelujen tarjoamistarve sekä tarve tehdä telemarkkinoista maailmanlaajuisia ja lisätä yhteisvaikutusta edellyttävät yhteistä yhteisön kantaa niissä kansainvälisissä järjestöissä ja foorumeissa, joissa numeroiden antamisesta päätetään,

14) direktiivin 90/387/ETY mukaisesti teknisten rajapintojen ja liittymisehtojen yhtenäistämisen on perustuttava kansainvälisten standardien mukaisiin yhteisiin teknisiin eritelmiin; uusien eurooppalaisten yhteenliittämistä koskevien standardien kehittäminen voi olla tarpeen; teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY mukaisesti [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 94/10/EY [2], uusia kansallisia standardeja ei saa kehittää alueilla, joilla uusia eurooppalaisia standardeja parhaillaan kehitetään,

15) direktiivin 90/387/ETY mukaisesti avoimen verkon tarjoamisehtojen on oltava selkeät ja ne on julkaistava asianmukaisesti; mainitulla direktiivillä asetettin komitea, jäljempänä "ONP-komitea", avustamaan komissiota, ja direktiivissä säädetään televiestintäorganisaatioiden, käyttäjien, kuluttajien, valmistajien ja palveluntarjoajien neuvottelumenettelystä,

16) kansallisen tai yhteisön lainsäädännön antamien oikeuskeinojen lisäksi tarvitaan yksinkertaisia menettelyjä valtioiden rajat ylittävien niiden riitojen ratkaisemiseksi, jotka ovat yksittäisen kansallisen sääntelyviranomaisen toimivallan ulkopuolella; näiden menettelyjen olisi oltava joustavia, edullisia ja selkeitä, ja niiden on oltava kaikkien asianomaisten osapuolten käytettävissä,

17) jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ne kansalliset sääntelyviranomaiset, jotka vastaavat tämän direktiivin tehtävistä, ja ne teleorganisaatiot, joita sen säännökset koskevat, jotta komissio voisi tehokkaasti valvoa tämän direktiivin soveltamista,

18) ottaen huomioon alan voimakkaan kehityksen tämän direktiivin liitteiden muuttamiseksi olisi otettava käyttöön joustava menettely, joka ottaa tarkoin huomioon jäsenvaltioiden näkemykset ja johon ONP-komitea osallistuu,

19) tiettyjen velvoitteiden täyttäminen on kytkettävä telepalvelujen ja infrastruktuurin vapauttamisen ajankohtaan; numeroiden siirrettävyyden tarjoamisvelvoitetta voidaan myöntää lykättäväksi, jos komissio katsoo, että velvoitteesta koituu liian suuri rasite tietyille teleorganisaatioille,

20) tätä direktiiviä olisi sovellettava myös yhteisössä televerkkoja ja telepalveluja tarjoaviin teleorganisaatioihin, jotka eivät ole merkittävässä määrin Euroopan talousalueen jäsenvaltion ja/tai tällaisten jäsenvaltioiden kansalaisten omistuksessa tai valvonnassa, jäljempänä "kolmansien maiden teleorganisaatiot"; yhteisön operaattoreille olisi oltava etua tehokkaasta ja tasapuolisesta pääsystä kolmansien maiden markkinoille, ja niiden olisi saatava vastaavaa kohtelua kolmansissa maissa kuin tässä direktiivissä kolmansille maille myönnetty kohtelu; unioni asettaa tämän päämäärän saavuttamisen ensisijalle monenvälisissä sopimuksissa,

21) tämän direktiivin toimivuutta on tarkistettava uudelleen kolmen vuoden kuluttua; samaan aikaan on tarkistettava uudelleen yhteenliittämistä kolmansien maiden kanssa koskeva tilanne, jotta asianmukaiset toimenpiteet voidaan toteuttaa,

[1] EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8
[2] EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30

22) verkkojen ja palvelujen yhteenliittämistä kaikkialla Euroopassa sekä koko Euroopan kattavien verkkojen ja palvelujen tarjoamista koskevaa tärkeää tavoitetta ei voida toteuttaa tyydyttävästi jäsenvaltiotasolla, ja se saavutetaan paremmin yhteisön tasolla tällä direktiivillä, ja

23) tämä direktiivi ei rajoita televerkkojen ja telepalvelujen yhteenliittämiseen liittyvien perustamissopimuksen kilpailusääntöjen soveltamista,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala ja tavoite

Tällä direktiivillä toteutetaan sääntelykehys televerkkojen ja -palvelujen yhteenliittämisen ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi yhteisössä avoimien ja kilpailukykyisten markkinoiden ympäristössä.

Tämä direktiivi koskee avoimeen ja tehokkaaseen yleisten televerkkojen ja yleisten telepalvelujen yhteenliittämiseen liittyvien ehtojen yhdenmukaistamista.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä direktiivissä tarkoitetaan

a) "yhteenliittämisellä" televerkkoja ja/tai telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden toiminteiden fyysistä ja logistista yhteenliittämistä, jotta yhden teleorganisaation käyttäjät voivat kommunikoida toisen teleorganisaation käyttäjien kanssa tai liittyä toisen teleorganisaation tarjoamiin palveluihin;

b) "yleisellä televerkolla" televerkkoa, jota käytetään muun muassa yleisten telepalvelujen tarjoamiseen;

c) "yleisellä telepalvelulla" julkisessa käytössä olevaa telepalvelua;

d) "televerkolla" siirtojärjestelmiä sekä tarvittaessa kytkentälaitteita ja muita laitteita, jotka mahdollistavat signaalien siirron määrättyjen liitäntäpisteiden välillä kaapelin tai radion välityksellä, optisesti tai muilla sähkömagneettisilla keinoilla;

e) "telepalveluilla" palveluja, joiden tarjoaminen koostuu kokonaan tai osittain signaalien siirrosta ja reitityksestä televerkoissa, lukuun ottamatta radio- ja televisiolähetystoimintaa;

f) "käyttäjillä" loppukäyttäjiä, mukaan lukien kuluttajat (esimerkiksi kotikäyttäjät), ja palvelujen tarjoajia;

g) "erityisoikeuksilla" jonkin jäsenvaltion rajoitetulle määrälle yrityksiä myöntämiä oikeuksia sellaisin laein, astuksin ja hallinnollisin määräyksin, joilla rajoitetaan tietyllä alueella palvelujen tarjoamiseen tai toiminnan aloittamiseen luvan saaneiden yritysten määrä kahteen tai useampaan perustein, jotka ovat muuta kuin tasapuolisia, suhteellisia ja ketään syrjimättömiä, tai osoitetaan muilla kuin edellä mainituilla perusteilla useille kilpaileville yrityksille lupa palvelun tarjoamiseen tai toiminnan aloittamiseen, tai myönnetään yhdelle tai useammalle yritykselle muilla kuin edellä mainituilla perusteilla lainsäädännöllisiä tai hallinnollisia etuja, jotka vaikuttavat olennaisesti muiden yritysten kykyyn tarjota samaa palvelua tai aloittaa vastaava toiminta samalla alueella ja olennaisesti samoin edellytyksin.

2. Direktiivin 90/387/ETY määritelmiä sovelletaan tarvittaessa.

3 artikla

Yhteenliittäminen ja yhteentoimivuus kansallisella ja yhteisön tasolla

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet poistaakseen kaikki rajoitukset, jotka estävät televerkkojen ja telepalvelujen tarjoamiseen jäsenvaltioilta luvan saaneita teleorganisaatioita neuvottelemasta niiden välisistä yhteenliittämissopimuksista yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Kyseessä olevat teleorganisaatiot voivat sijaita samassa tai eri jäsenvaltioissa. Yhteenliittämisen tekniset ja kaupalliset järjestelyt ovat asianomaisten osapuolten välipuhe, jossa on noudatettava tämän direktiivin säännöksiä ja perustamissopimuksen kilpailusääntöjä.

2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava riittävästä ja tehokkaasta liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa mainittujen yleisten televerkkojen ja telepalvelujen yhteenliittämisestä siinä määrin kuin on tarpeen näiden palvelujen yleisen tarjoamisen varmistamiseksi kaikille käyttäjille yhteisössä.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että teleorganisaatiot, jotka liittävät yhteen toiminteitaan yleisiin televerkkoihin ja/tai telepalveluihin, noudattavat aina luottamuksellisuutta siirretyn tai tallennetun tiedon osalta.

4 artikla

Yhteenliittämiseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet

1. Liitteessä II mainituilla yleisten televerkkojen ja/tai telepalvelujen tarjoamiseen luvan saaneilla teleorganisaatioilla on oikeus, ja kun tuohon ryhmään kuuluvat organisaatiot sitä pyytävät, ja velvollisuus neuvotella yhteen liittämisestä keskenään kyseisten palvelujen tarjoamiseksi varmistaakseen näiden palvelujen tarjoamisen kaikkialla yhteisössä. Kansallinen sääntelyviranomainen voi tapauksittain suostua rajoittamaan tätä velvoitetta siitä syystä, että vaaditulle yhteenliitämiselle on olemassa teknisesti ja taloudellisesti toteutettavia vaihtoehtoja ja ettei vaadittu yhteenliittäminen ole asianmukainen suhteessa vaatimusten täyttämiseksi käytössä oleviin varoihin. Kaikkien tällaisten kansallisen sääntelyviranomaisen määräämien rajoitusten on oltava tarkkaan perusteltuja, ja ne on julkaistava 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Liitteessä I mainituilla yleisten televerkkojen ja yleisten telepalvelujen tarjoamiseen luvan saaneiden teleorganisaatioiden, jotka ovat merkittävässä markkina-asemassa, on täytettävä kaikki kohtuulliset yhteenliittämisvaatimukset, mukaan lukien palvelun tarjoajien vaatimukset, jotka koskevat verkkoon liittymistä muista kuin suurimmalle osalle loppukäyttäjistä tarjotuista verkon liitäntäpisteistä ("erityiset verkkoliittymät").

5 artikla

Yhteenliittäminen ja yleispalvelumaksut

1. Jos jäsenvaltio katsoo tämän artiklan säännösten mukaisesti, että yleispalveluvelvoitteet koituvat kohtuuttomaksi rasitteeksi teleorganisaatiolle, se voi toteuttaa järjestelmiä yleispalveluvelvoitteiden nettokustannusten jakamiseksi muiden yleisissä televerkoissa operoivien organisaatioiden kanssa. Jäsenvaltiot ottavat asianmukaisesti huomioon vaadittavia maksuja määrittäessään avoimuuden, syrjimättömyyden ja suhteellisuuden periaatteen. Ainoastaan liitteessä I olevassa 1 osassa mainittuja yleisiä televerkkoja ja yleisiä telepalveluja voidaan rahoittaa tällä tavalla.

2. Yleispalveluvelvoitteiden kustannuksiin liittyvät maksut voivat perustua erityiseen tätä tarkoitusta varten toteutettuun järjestelmään, jota hallinnoi edunsaajista riippumaton toimielin, tai ne voidaan maksaa yhteenliittämismaksuun lisättynä lisämaksuna.

3. Jotta yleispalvelun tarjoamisesta aiheutunut rasite voidaan määritellä, on kansallisten sääntelyviranomaisten pyynnöstä teleorganisaatioiden, joilla on yleispalveluvelvoitteita, laskettava tällaisten velvollisuuksien nettokustannukset liitteen III mukaisesti. Yleispalveluvelvoitteiden nettokustannusten laskemista valvoo toimivaltainen, teleorganisaatioista riippumaton ja kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymä toimielin. Kustannusten laskemisen ja valvonnan tulosten on oltava yleisesti tarkastettavissa 14 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

4. Perustelluissa tapauksissa 3 kohdassa tarkoitetun kustannuslaskelman perusteella ja ottaen huomioon yleispalvelua tarjoavalle organisaatiolle koituvan markkinaedun, kansallisten sääntelyviranomaisten on päätettävä, onko yleispalvelujen nettokustannusten jakamisjärjestelmä perusteltu.

5. Jos 4 kohdassa tarkoitettuja järjestelmiä on toteutettu, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kustannusten jakamisperiaate ja käytetyn järjestelmän yksityiskohdat ovat yleisesti tarkastettavissa 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että vuosittain julkaistaan kertomus, jossa on yleispalveluvelvoitteiden kustannuslaskelma ja jossa määritellään kaikilta osapuolilta vaadittavat maksut.

6. Siihen asti, kunnes 3, 4 ja 5 kohdassa kuvattu menettely on pantu täytäntöön, kaikista yhteenliittämisen osapuolille kuuluvista maksuista, jotka sisältävät yleispalveluvelvoitteiden kustannuksiin liittyvän maksun tai toimivat sellaisena, ilmoitetaan ennen niiden käyttöönottoa kansalliselle sääntelyviranomaiselle ja komissiolle. Jos kansallinen sääntelyviranomainen tai komissio katsoo, että tällaiset maksut ovat liian suuria, kyseessä olevaa teleorganisaatiota on vaadittava alentamaan olennaisia maksuja. Tällaisia vähennyksiä on sovellettava takautuvasti maksujen käyttöönottopäivästä alkaen.

7. Tarvittaessa komissio voi, 15 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti, laatia suuntaviivat yleispalvelun kustannuksista ja rahoittamisesta.

6 artikla

Syrjimättömyyden ja avoimuuden vaatimukset

Liitteessä I mainittujen sellaisten televerkkojen ja telepalvelujen yhteenliittämiseksi, joita tarjoavat teleorganisaatiot, joiden kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat olevan merkittävässä markkina-asemassa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) kyseiset teleorganisaatiot noudattavat syrjimättömyyden periaatetta muiden tarjoaman yhteenliittämisen osalta. Niiden on sovellettava samoja ehtoja samanlaisissa olosuhteissa samanlaisia palveluja tarjoaviin keskenään liittyneisiin organisaatioihin ja tarjottava muille yhteenliittämiseen liittyviä toiminteita ja tietoa,

joita koskevat samat ehdot ja jotka ovat laadultaan vastaavia kuin mitä on tarjolla niiden omiin tai niiden tytäryhtiöiden tai yhtiökumppaneiden palveluihin;

b) kaikki tarvittavat tiedot ja eritelmät saatetaan pyynnöstä yhteenliittämistä suunnittelevien teleorganisaatioiden käyttöön sopimuksen tekemisen helpottamiseksi;

c) jokaisesta yhteenliittämisjärjestelyjen muutoksesta ilmoitetaan keskenään liittyneille osapuolille viimeistään kuusi kuukautta ennen maksun käyttöönottoa, jolleivät osapuolet ole toisin sopineet;

d) yhteenliittämissopimukset ovat yleisesti tarkastettavissa 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti, lukuun ottamatta niitä osia, joissa käsitellään osapuolten liiketoimintastrategiaa. Kaikissa tapauksissa yhteenliittämismaksujen yksityiskohdat ja kaikki yleispalvelu-velvoitteesta aiheutuvat maksut on julkaistava.

7 artikla

Yhteenliittämismaksujen ja kustannuslaskentajärjestelmien periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2—6 kohdan säännöksiä sovelletaan teleorganisaatioihin, jotka operoivat liitteessä I olevassa 1 ja 2 osassa mainittuja yleisiä televerkkoja ja/tai telepalveluja ja joiden kansalliset sääntelyviranomaiset eivät katso olevan merkittävässä markkina-asemassa.

2. Yhteenliittämismaksuissa noudatetaan avoimuuden ja kustannuksiin suhteuttamisen periaatetta, ja niiden on edistettävä taloudellista tehokkuutta ja kestävää markkinoille asettumista. Maksujen kustannuksiin suhteuttamisen osoittamisen on oltava sen teleorganisaation tehtävä, joka tarjoaa liittymistä toiminteihinsa. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia organisaatiolta täydelliset perustelut yhteenliittämismaksuista ja tarvittaessa vaatia muutosta maksuihin.

3. Yhteenliittämismaksujen on perustuttava vaadittujen yhteenliittämispalvelujen tarjoamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin, ja niihin on tavallisesti sisällyttävä seuraavat osatekijät, joista jokainen olisi eriteltävä erikseen:

— maksu vaaditun yhteenliittämisen erityisten osien tarjoamisesta aiheutuneiden kertakustannusten takaisinmaksun kattamiseksi (esimerkiksi vaadittujen yhteenliittämistoiminteiden tarjoamiseen tarvitusta asennustyöstä aiheutunut alkumaksu);

— vaadittujen verkon osien ja verkkolähteiden käyttöön liittyvät käyttömaksut. Näihin voi kuulua kapasiteettiin perustuvia maksuja ja/tai liikenteeseen liittyviä maksuja.

Liitteessä IV mainitaan ainoastaan tiedoksi, minkä laatuisia kustannuksia kukin näistä tariffien osista voi sisältää. Jos muita tariffien osia käytetään, niiden on oltava selkeitä ja perustuttava objektiivisiin perusteisiin ja oltava kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymiä.

Yhteenliittämismaksuihin voi sisältyä järjestelmä paljousalennuksista. Joissakin tapauksissa nämä saattavat olla ainoastaan liitteessä II tarkoitettujen teleorganisaatioiden käytössä. Tällaisten suunnitelmien on perustuttava objektiivisiin perusteisiin, ja niitä on sovellettava syrjimättömällä tavalla.

4. Yhteenliittämismaksut on yhteisön lainsäädännön mukaisesti erotettava riittävästi toisistaan, jotta palvelun pyytäjä ei joudu maksamaan verkon osista tai toiminteista, joita pyydettyyn palveluun ei tarvita.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti varmistettava luettelon julkaiseminen yhteenliittämispalveluista ja niiden tariffeista eriteltyinä markkinoiden tarpeiden mukaan.

6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että asianomaisten organisaatioiden käyttämät kustannuslaskentajärjestelmät sopivat tämän artiklan vaatimusten täytäntöönpanoon ja niistä on asiakirjoissa riittävästi yksityiskohtia. Osan tai kaikkien kansallisen sääntelyviranomaisen hyväksymistä asiakirjoista, joissa on yksityiskohtia liitteessä V mainituista tiedoista, on oltava yleisesti tarkastettavissa 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kustannuslaskentajärjestelmän noudattamisen tarkastaa toimivaltainen itsenäinen toimielin. Noudattamista koskeva lausunto julkaistaan vuosittain.

7. Jos 5 artiklassa kuvatuista yleispalveluvelvoitteista aiheutuvien kustannusten jakamiseen liittyviä maksuja on käytössä, ne on erotettava toisistaan ja määriteltävä erikseen.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että julkaistut yhteenliittymismaksut ja yleispalveluvelvoitteista aiheutuvien kustannusten jakamiseen liittyvät maksut ovat ONP-komitean käytössä komission pyynnöstä.

9. Yhteisen perustan tarjoamiseksi yhteenliittämismaksujen muodostamisessa komissio tarvittaessa laatii 15 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti suosituksia yhteenliittämiseen liittyvistä kustannuslaskentajärjestelmistä.

8 artikla

Kirjanpidon erittely ja tilinpäätös

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava teleorganisaatioita, jotka tarjoavat yleisiä televerkkoja ja/tai yleisiä telepalveluja ja joilla on erityis- tai yksinoikeuksia palveluiden tarjoamiseen muilla aloilla samassa tai toisessa jäsenvaltiossa, pitämään erillistä kirjanpitoa niiden eri toiminnoista siinä määrin mitä vaadittaisiin, jos kyseessä olevia toimintoja hoitaisivat erilliset oikeushenkilöt.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava teleorganisaatioita, joiden kansalliset sääntelyviranomaiset katsovat olevan merkittävässä markkina-asemassa ja jotka tarjoavat yleisiä televerkkoja ja/tai yleisiä telepalveluja loppukäyttäjille ja yhteenliittämispalveluja muille teleorganisaatioille, pitämään erillistä kirjanpitoa toisaalta niiden yhteenliittämiseen liittyvistä toiminnoista — jotka kattavat sekä sisäisesti tarjotut yhteenliittämispalvelut että muille tarjotut yhteenliittämispalvelut — ja toisaalta muista toiminnoista siinä määrin, mitä vaadittaisiin, jos kyseessä olevia toimintoja hoitaisivat erilliset oikeushenkilöt.

3. Televerkkoja tai telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden on toimitettava niiden kansalliselle sääntelyviranomaiselle liiketoimintaa koskevia tietoja aina pyydettäessä ja riittävän yksityiskohtaisesti. Kansalliset sääntelyviranomaiset saattavat julkaista sellaista tietoa, joka auttaa avoimia ja kilpailukykyisiä markkinoita ottaen samalla huomioon liiketoiminnan luottamuksellisuuden näkökohdat. Yksityiskohtaista liiketoimintaa koskevaa tietoa on toimitettava komissiolla pyynnöstä, tarvittaessa erityisen yhteisön lainsäädännön mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

4. Televerkkoja tai telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden tilinpäätökset on laadittava, julkaistava ja annettava riippumattomaan valvontaan. Valvonta tapahtuu kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvien määräysten mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös 1 ja 2 kohdassa vaadittuun erilliseen kirjanpitoon.

5. Edellä 1 ja 2 kohdan säännöksiä ei sovelleta teleorganisaatioihin, joiden teletoimintojen vuosittainen liikevaihto yhteisössä on vähemmän kuin liitteessä VI asetettu alaraja.

6. Tarvittaessa komissio 15 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti laatii yhteenliittämiseen liittyvää erillistä kirjanpitoa koskevat suuntaviivat.

9 artikla

Kansallisten sääntelyviranomaisten yleinen vastuu

1. Kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava riittävään yhteenliittämiseen kaikkien käyttäjien hyväksi ja turvattava se käyttämällä vastuutaan tavalla, joka tarjoaa suurimman mahdollisen taloudellisen tehokkuuden ja antaa suurimman mahdollisen hyödyn loppukäyttäjille.

Kansallisten sääntelyviranomaisten on erityisesti otettava huomioon

— tarve varmistaa tyydyttävä päästä päähän -viestintä käyttäjille;

— tarve myötävaikuttaa kilpailukykyisiin markkinoihin;

— tarve edistää Euroopan kattavien verkkojen ja palvelujen toteuttamista ja kehittämistä, kansallisten verkkojen ja palvelujen yhteenliittämistä ja yhteentoimivuutta ja liittymistä tällaisiin verkkoihin ja palveluihin;

— syrjimättömyyden (mukaan lukien tasapuolinen liittyminen) ja suhteellisuuden periaatteet;

— tarve ylläpitää yleispalvelua.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin päämääriin pyrittäessä kansallisilla sääntelyviranomaisilla on oikeus milloin tahansa puuttua asiaan omasta aloitteesta eritelläkseen kysymykset, joiden on sisällyttävä yhteenliittämissopimukseen, tai asettaa erityisehtoja, jotka yhden tai useamman tällaisen sopimuksen sopimuspuolen on otettava huomioon. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat vaatia muutoksia jo tehtyihin yhteenliittämissopimuksiin varmistaakseen perustelluissa tapauksissa tehokkaan kilpailun ja/tai käyttäjille tarkoitettujen palvelujen yhteentoimivuuden.

Kansallisen sääntelyviranomaisen asettamat ehdot voivat sisältää muun muassa ehtoja, joiden tarkoituksena on varmistaa tehokas kilpailu, tekniset ehdot, tariffit, toimitus- ja käyttöehdot, ehdot asiaankuuluvien standardien mukaisuudesta, asiaankuuluvien vaatimusten mukaisuudesta, ympäristönsuojelusta ja/tai päästä päähän -tyyppisen palvelun ylläpidosta.

Kansallinen sääntelyviranomainen voi myös asettaa määräaikoja, joiden kuluessa yhteenliittämisneuvottelut on käytävä. Jos sopimukseen ei ole päästy käytettävissä olevassa ajassa, kansallisen sääntelyviranomaisen on ryhdyttävä toimiin sopimuksen aikaansaamiseksi tuon viranomaisen asettamien menettelyjen mukaisesti. Menettelyjen on oltava yleisesti tarkastettavissa 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. Kansallisen sääntelyviranomaisen ennalta asettamat yleiset ehdot julkaistaan 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Liitteessä II esitetyn teleorganisaatioiden yhteenliittämisen suhteen kansalliset sääntelyviranomaiset

— asettavat määräajat yhteenliittämissopimusneuvotteluille 2 kohdan mukaisesti,

— asettavat ennakkoehdot liitteessä VII olevan 1 osan luettelon mukaisesti,

— varmistavat, että liitteessä VII olevan 2 osan seikat sisältyvät tarvittaessa yhteenliittämissopimukseen,

— myötävaikuttavat, että liitteessä VII olevan 3 osan seikat sisällytetään yhteenliittämissopimukseen.

4. Jos teleorganisaatio, jolla on lupa yleisten televerkkojen ja yleisten telepalvelujen tarjoamiseen, tekee muiden kanssa yhteenliittämissopimuksia, kansallisella sääntelyviranomaisella on oikeus tarkastaa kaikki tällaiset yhteenliittämissopimukset kokonaisuudessaan.

5. Jos saman jäsenvaltion myöntämän luvan nojalla toimivat teleorganisaatiot riitaantuvat yhteenliittämisestä, tuon jäsenvaltion kansallisen sääntelyviranomaisen on toisen sopimuspuolen pyynnöstä ryhdyttävä toimiin riidan ratkaisemiseksi.

Näin tehdessään kansallisen sääntelyviranomaisen on otettava huomioon muun muassa

— käyttäjän etu,

— mitä tahansa sopimuspuolta koskevat oikeudelliset velvoitteet tai rajoitukset,

— halukkuus myötävaikuttaa innovatiivisiin markkinatarjouksiin ja tarjota käyttäjille laaja valikoima telepalveluja kansallisella ja eurooppalaisella tasolla,

— teknisesti ja kaupallisesti käyttökelpoisten vaihtoehtojen saatavuus vaadittuun yhteenliittymään,

— suotavuus varmistaa tasapuoliseen liittymiseen liittyvät järjestelyt,

— tarve ylläpitää yleisten televerkkojen yhdentymistä ja palvelujen yhteentoimivuutta,

— vaatimuksen laatu suhteessa vaatimuksen täyttämiseksi käytössä oleviin voimavaroihin,

— sopimuspuolten keskinäinen markkina-asema,

— yleinen etu (esimerkiksi luonnonsuojelu).

Kansallisen sääntelyviranomaisen päätös asiasta julkaistaan 14 artiklan 1 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti. Päätös on tarkoin perusteltava asianomaisille osapuolille.

Jos riitaa ei ratkaista kaikkia osapuolia tyydyttävällä tavalla tai jos kansallinen sääntelyviranomainen ei ole löytänyt ratkaisua kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on jätetty ratkaistavaksi tälle viranomaiselle:

— mikä tahansa osapuoli voi jättää riidan komission ratkaistavaksi sovittelua varten toimittamalla komissiolle ilmoituksen ja jäljennöksen siitä kaikille osapuolille. Jos komissio katsoo, että on syytä lisätarkasteluun, komissio voi asettaa avustamaan työryhmän, joka koostuu erityisesti 15 artiklassa mainituista komitean jäsenistä. Tähän menettelyyn turvautuminen ei saa estää kyseessä olevia osapuolia ryhtymästä kansallisen lainsäädännön mukaisiin toimiin,

— kansallinen sääntelyviranomainen voi kaikkien kyseessä olevien osapuolten suostumuksella jättää riidan komission ratkaistavaksi 16 artiklan 4 ja 5 kohdassa esitetyn menettelyn mukaisesti toimittamalla komissiolle ilmoituksen ja jäljennöksen siitä kaikille osapuolille.

6. Jos teleorganisaatiot, joilla on lupa yleisten televerkkojen ja/tai yleisten telepalvelujen tarjoamiseen, eivät ole liittäneet yhteen toiminteitaan, kansalliset sääntelyviranomaiset voivat käyttäjien edun mukaisesti ja yleisen neuvottelujakson mukaisesti, jonka aikana kaikille osapuolille annetaan mahdollisuus esittää näkemyksensä, vaatia kyseessä olevia teleorganisaatioita liittämään yhteen toiminteensa ja tarvittaessa asettaa yhteenliittämiselle ehtoja.

7. Komissio voi ONP-komitean kanssa neuvotellen antaa ohjeita suuntaviivoista 1—6 kohdan säännösten täytäntöönpanosta saadun kokemuksen perusteella.

10 artikla

Olennaiset vaatimukset

Rajoittamatta toimintaa, johon voidaan ryhtyä direktiivin 90/387/ETY 3 artiklan 5 kohdan ja 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti, olennaisia vaatimuksia, sellaisina kuin ne on eritelty direktiivin 90/387/ETY 3 artiklan 2 kohdassa, sovelletaan yhteenliittämiseen yleisiin televerkkoihin ja/tai yleisiin telepalveluihin tässä artiklassa säädetyllä ta-

valla. Jos kansallinen sääntelyviranomainen asettaa yhteenliittämissopimuksessa olennaisiin vaatimuksiin perustuvia ehtoja, nämä ehdot on julkaistava 14 artiklan 1 kohdassa säädetyllä tavalla.

a) Verkkotoimintojen turvallisuus:

Kansallisten sääntelyviranomaisten on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet yleisten televerkkojen ja/tai yleisten telepalvelujen turvallisuuden varmistamiseksi hätätilanteissa. Hätätilanteella tarkoitetaan tässä yhteydessä laajamittaista verkon kaatumista tai poikkeuksellista ylivoimaista estettä, kuten äärimmäiset sääolot, tulva, salama tai tulipalo, lakko tai työsulku, sota, sotatoimet tai kansalaislevottomuudet. Hätätilanteessa teleorganisaation, jota se koskee, on pyrittävä kaikin keinoin ylläpitämään palvelunsa kaikille käyttäjille ja kaikille yhteen liittyneille osapuolille. Tarve ylläpitää hätätilanteessa yleisten televerkkojen ja/tai yleisten telepalvelujen turvallisuus ei ole pätevä syy kieltäytyä neuvottelemasta yhteenliittämisehdoista.

Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että kaikki yhteenliittämistä koskevat ehdot, jotka liittyvät verkkojen turvallisuuteen hätätilanteissa, ovat suhteellisia ja syrijimättömiä ja perustuvat ennalta määriteltyihin objektiivisiin perusteisiin.

Yhteenliittämissopimukset voivat sisältää erityisehtoja toisen osapuolen hyvittämiseksi siinä tapauksessa, etteivät toisen osapuolen toiminteet ole hätätilanteessa käytössä.

b) Verkon yhdentymisen ylläpito:

Kansallisten sääntelyviranomaisten on toteutettava tarvittavat toimenpiteet yleisten televerkkojen ja/tai yleisten telepalvelujen yhdentymisen varmistamiseksi. Tarve ylläpitää verkkojen yhdentymistä ei ole pätevä syy kieltäytyä neuvottelemasta yhteenliittämisehdoista. Kansallisen sääntelyviranomaisen on varmistettava, että kaikki yhteenliittämistä koskevat ehdot, jotka liittyvät verkkojen yhdentymisen suojaamiseen, mukaan lukien erityisehdot toisen osapuolen hyvittämisestä toisen osapuolen verkolle aiheuttaman vahingon vuoksi, ovat suhteellisia ja syrjimättömiä ja perustuvat ennalta määriteltyihin objektiivisiin perusteisiin.

c) Palvelujen yhteentoimivuus:

Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa yhteenliittämissopimuksissa ehtoja yhteenliittämispalvelujen varmistamiseksi, mukaan lukien ehdot, joiden tarkoituksena on varmistaa tyydyttävä päästä päähän -palvelun laatu. Tällaisiin ehtoihin voi sisältyä erityisten teknisten standardien, erittelyjen tai teollisuuden hyväksymien menettelytapasääntöjen täytäntöönpano.

d) Tietosuoja:

Jäsenvaltiot voivat asettaa ehtoja yhteenliittämissopimuksissa tietosuojan varmistamiseksi siinä määrin, kuin on välttämätöntä tietosuojaa koskevien asiaankuuluvien säännösten noudattamiseksi, mukaan lukien henkilötietojen suojaaminen, tuotettujen, luovutettujen ja varastoitujen tietojen luottamuksellisuus sekä yksityisyyden suoja yhteisön oikeuden mukaisesti.

11 artikla

Sijoittaminen ja toiminteiden jakaminen

Jos teleorganisaatiolle on myönnetty yleinen oikeus kansallisen lainsäädännön mukaisesti asentaa toiminteita televiestintää varten maan alle tai sen päälle joko valtion tai yksityisen omistamalle alueelle, tai jos se voi suorittaa julkisen pakkolunastuksen tai käyttöönoton televiestintää varten, kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä sellaisten toiminteiden ja omaisuuden jakamista muiden yleisiä telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden kanssa.

Sijoittamiseen ja toiminteiden jakamiseen liittyvät sopimukset ovat tavallisesti asioita, jotka vaativat asianomaisten osapuolten kaupallisen ja teknisen sopimuksen. Kansallinen sääntelyviranomainen voi puuttua asiaan riitojen ratkaisemiseksi 9 artiklan edellyttämällä tavalla.

Jäsenvaltiot erityisesti voivat vaatia toiminteiden jakamisjärjestelyjä (mukaan lukien fyysinen sijoittaminen) ainoastaan vasta asianmukaisen yleisten neuvottelujen määräajan jälkeen, jonka aikana kaikille asianomaisille osapuolille on annettava mahdollisuus esittää näkemyksensä. Tällaiset järjestelyt voivat sisältää toiminteiden jakamiskustannusten jakamiseen liittyviä sääntöjä.

12 artikla

Numerointi

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava riittävä numeroiden ja numerointialueiden tarjoaminen kaikkiin yleisiin telepalveluihin.

2. Euroopan laajuisten verkkojen ja palvelujen täyden yhteentoimivuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tavittavat toimenpiteet niiden kansallisen aseman yhteensovittamisen varmistamiseksi kansainvälisissä järjestöissä ja foorumeissa, missä numerointia

koskevia päätöksiä tehdään, ottaen huomioon numeroinnin mahdollinen tuleva kehitys Euroopan tasolla.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallinen sääntelyviranomainen valvoo kansallisia televiestinnän numerointisuunnitelmia riippumattomuuden takaamiseksi yleisiä televerkkoja ja telepalveluja tarjoavista teleorganisaatioista. Tehokkaan kilpailun varmistamiseksi kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että yksittäisten numeroiden ja/tai numerointialueiden jakamismenettelyt ovat selkeitä, tasapuolisia ja nopeita ja että jakaminen on suoritettu puolueettomalla, selkeällä ja syrjimättömällä tavalla. Kansalliset sääntelyviranomaiset voivat asettaa ehtoja tiettyjen alkunumeroiden ja lyhytkoodien käytölle erityisesti, jos tällaiset ovat käytössä julkisissa palveluissa (esimerkiksi maksuttomat puhelinpalvelut, suuntanumeropalvelut ja hätänumeropalvelut) tai tasapuolisen liitynnän varmistamiseksi.

4. Kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että kansallisen numerointisuunnitelman pääpiirteet sekä kaikki myöhemmät lisäykset tai muutokset niihin julkaistaan 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti, eivätkä julkaisemista saa rajoitta muut kuin kansalliseen turvallisuuteen perustuvat syyt.

5. Kansallisten sääntelyviranomaisten on edistettävä toiminteen mahdollisimman nopeaa käyttöönottoa, jotta sitä vaativat loppukäyttäjät voivat säilyttää kansallisen numeronsa tietyssä paikassa palvelun tarjoavasta teleorganisaatiosta riippumatta, ja niiden on varmistettava, että kyseinen toiminne on käytettävissä ainakin kaikkein suurimmissa väestökeskittymissä ennen 1 päivää tammikuuta 2003.

6. Kansallisten sääntelyviranomaisten on taattava, että numerointisuunnitelmia ja -menettelyjä sovelletaan kaikkia yleisten telepalvelujen tarjoajia oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti kohtelevalla tavalla. Erityisesti teleorganisaation, jolle on annettu numerointialueita, on vältettävä syrjintää numerosarjojen osalta, joiden avulla voidaan liittyä muiden teleoperaattoreiden palveluihin.

13 artikla

Tekniset standardit

Rajoittamatta direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan 3 kohdan soveltamista, jonka mukaan eriteltyjen eurooppalaisten standardien täytäntöönpano voidaan tehdä pakolliseksi, kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että yleisiä televerkkoja tai telepalveluja tarjoavat organisaatiot ottavat täysin huomioon standardit, joihin viitataan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* sopivina yhteenliittämisen kannalta.

Jos tällaisia standardeja ei ole, kansallisten sääntelyviranomaisten on kannustettava teknisten rajapintojen tarjoamista yhteenliittämiseen jäljempänä lueteltujen standardien ja erittelyjen mukaisesti:

— eurooppalaisten standardointitoimielinten kuten ETSI:n ja CEN:n/CENELEC:n antamat standardit

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

— kansainvälisen teleliiton (ITU), kansainvälisen standardointijärjestön (ISO) tai kansainvälisen sähköteknisen standardisointijärjestön (IEC) antamat standardit ja suositukset

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

— teollisuuden laajalti hyväksymät ja kansainvälisten teollisuuden toimielinten kehittämät eritelmät

tai, jos tällaisia standardeja ei ole,

— kansalliset standardit ja eritelmät.

2. Komissio voi 15 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti kehottaa standardoimistoimielimiä tarvittaessa laatimaan yhteenliittämistä ja liittymistä koskevia standardeja. Viittaaminen yhteenliittämiseen ja liittymiseen koskeviin standardeihin voidaan julkaista *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* direktiivin 90/387/ETY 5 artiklan mukaisesti.

14 artikla

Tiedon julkaiseminen ja saatavuus

1. Edellä 7 artiklan 5 kohdassa, 9 artiklan 3 ja 5 kohdassa, 10 artiklassa sekä 12 artiklan 4 kohdassa määritellyn tiedon osalta kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että ajan tasalla olevaa tietoa julkaistaan asianmukaisesti, saattaakseen tiedon helposti siitä kiinnostuneiden osapuolten saataville. Asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä on oltava viittaus tapaan, jolla tämä tieto julkaistaan.

2. Edellä 4 artiklan 1 kohdassa, 5 artiklan 3 ja 5 kohdassa, 6 artiklassa, 7 artiklan 6 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdassa määritellyn tiedon osalta kansallisten sääntelyviranomaisten on varmistettava, että ajan tasalla olevaa tietoa on maksutta käytettävissä yleistä tarkastusta varten tavallisina työpäivinä. Asianomaisen jäsenvaltion virallisessa lehdessä on oltava viittaus aikaan, jolloin, ja paikkaan, missä tietoja voi tarkastaa.

3. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 1998, ja viipymättä tämän jälkeen käytännön muuttuessa, siitä tavasta, jolla 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot annetaan saataville. Komissio julkaisee säännöllisesti vastaavan viittauksen tällaisiin ilmoituksiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 90/387/ETY 9 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on otettava huomioon komitean lausunto mahdollisimman laajasti. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

16 artikla

Riitojen ratkaisemismenettely yhteisön tasolla

1. Jäljempänä 2—5 kohdassa esitetyn menettelyn on oltava käytettävissä jäsenvaltion myöntämän luvan nojalla operoivien teleorganisaatioiden yhteenliittämistä koskevassa riidassa.

2. Kaikki osapuolet voivat jättää riidan asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten ratkaistavaksi. Kansallisten sääntelyviranomaisten on yhteensovitettava ponnistelunsa riidan ratkaisemiseksi 9 artiklan 1 kohdassa säädettyjen periaatteiden mukaisesti.

3. Jos riitaa ei ratkaista kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on jätetty asianomaisten kansallisten sääntelyviranomaisten ratkaistavaksi, mikä tahansa osapuoli voi kaikkien osapuolten suostumuksella turvautua 4 ja 5 kohdassa mainittuun menettelyyn toimittamalla komissiolle kirjallisen tiedonannon ja jäljennöksen siitä kaikille asianomaisille osapuolille.

4. Jos komissio 3 kohdan mukaisen komission tiedonannon perusteella toteaa tapauksen vaativan lisätutkimuksia, komissio voi asettaa työryhmän, joka koostuu erityisesti 15 artiklassa mainituista, sen työskentelyä avustavista komitean jäsenistä. Työryhmän on määritettävä kantansa kolmen kuukauden kuluessa.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti hyväksytyn kannan on muodostettava kansallisella tasolla viiveettä täytäntöön pantavan ratkaisun perusta. Jos hyväksyttyä kantaa ei saavuteta, tai jos hyväksyttyä kantaa ei panna täytäntöön kohtuullisessa ajassa, mikä saa olla korkeintaan kaksi kuukautta, paitsi perustelluissa tapauksissa, komissio hyväksyy asianmukaisen ratkaisun 15 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

17 artikla

Tiedottaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisilla sääntelyviranomaisilla on tarvittavat keinot tässä direktiivissä määriteltyjen tehtävien suorittamiseksi, ja niiden on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997 tehtävistä vastaavat kansalliset sääntelyviranomaiset.

2. Kansallisten sääntelyviranomaisten on ilmoitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta 1997, ja viipymättä tämän jälkeen käytännön muuttuessa, niiden teleorganisaatioiden nimet,

— joilla on yleispalveluvelvoitteita liitteessä I olevassa 1 osassa määriteltyjen yleisten televerkkojen ja telepalvelujen tarjoamiseksi,

— joita tämän direktiivin merkittävässä markkina-asemassa oleviin organisaatioihin liittyvät säännökset koskevat,

— joita liite II koskee.

Komissio voi vaatia kansallisia sääntelyviranomaisia toimittamaan perusteensa, joiden mukaan teleorganisaatio on luokiteltu merkittävässä markkina-asemassa olevaksi.

3. Komissio julkaisee 2 kohdassa tarkoitetut nimet *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

18 artikla

Tekninen mukauttaminen

Tarvittavista muutoksista direktiivin liiteiden mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen tai markkina- ja kuluttajakysynnän muutoksiin taikka jäsenvaltioiden sääntelyjärjestelmien yhteinäistämiseksi komissio päättää 15 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

19 artikla

Lykkäys

1. Lykkäystä 3 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklan 3 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin voivat pyytää ainoastaan ne 22 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa neuvoston päätöslauselmassa yksilöidyt jäsenvaltiot, joiden siirtymäkautta telepalvelujen vapauttamiseksi on pidennetty. Tällä perusteella myönnetty lykkäys ei saa olla pidempi kuin mainitussa päätöslauselmassa vahvistetut siirtymäkaudet.

2. Lykkäys 12 artiklan 5 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin voidaan hyväksyä ainoastaan, jos asianomainen jäsenvaltio kykenee osoittamaan, että niiden täyttäminen muodostaisi liiallisen rasitteen tietyille teleorganisaatioille tai teleorganisaatioiden ryhmille.

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle perustelut lykkäyksen pyytämiselle, määräpäivä, johon mennessä vaatimukset voidaan täyttää, sekä kyseisessä määräajassa pysymiseksi suunnitellut toimenpiteet. Komissio harkitsee pyyntöä ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion tilanteen sekä tarpeen varmistaa yhtenäinen sääntelyjärjestelmä yhteisön tasolla, ja ilmoittaa jäsenvaltiolle, katsooko se kyseisen jäsenvaltion tilanteen oikeuttavan lykkäyksen myöntämiseen ja mihin päivämäärään asti tällainen lykkäys on perusteltu.

20 artikla

Yhteenliittäminen kolmansien maiden teleorganisaatioiden kanssa

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista tietoonsa tulleista yleisistä vaikeuksista, joita teleorganisaatiot ovat joutuneet tosiasiallisesti tai oikeudellisesti kohtaamaan yhteenliittämisessä kolmansien maiden teleorganisaatioiden kanssa.

2. Jos komissio toteaa, että kolmas maa ei myönnä yhteisön teleorganisaatioille yhteenliittämisen toteuttamisessa samoja oikeuksia, jotka yhteisö myöntää kolmansien maiden teleorganisaatioille, komissio voi tarpeen mukaan tehdä neuvostolle ehdotuksia tarvittavan neuvotteluvaltuuden saamiseksi tai muiden tarvittavien toimenpiteiden toteuttamiseksi sitä varten, että yhteisön teleorganisaatioille saataisiin samat oikeudet näissä kolmansissa maissa. Neuvosto ratkaisee asian määräenemmistöllä.

3. Edellä 2 kohdan mukaisesti toteutetut toimenpiteet eivät rajoita asiaan kuuluvista kansainvälisistä sopimuksista johtuvia yhteisön ja jäsenvaltioiden velvoitteita.

21 artikla

Täytäntöönpanon tarkastelu

1. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997 ja sen jälkeen määräajoin Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen siitä, missä määrin yhteisön teleorganisaatiot ovat saanneet yhteenliittämisoikeuksia kolmansissa maissa, sekä 20 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai kansainvälisissä teleorganisaatioissa mahdollisesti käytävien neuvottelujen kulusta.

2. Komissio tarkkailee tämän direktiivin toteuttamista ja antaa siitä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2000. Komissio voi tässä tarkoituksessa pyytää tietoja jäsenvaltioilta. Kertomuksessa voidaan tarpeen mukaan ehdottaa jatkotoimenpiteitä tämän direktiivin tavoitteiden toteuttamiseksi.

22 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

23 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

24 artikla

Direktiivin osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE I

ERITYISET YLEISET TELEVERKOT JA YLEISET TELEPALVELUT

Seuraavia yleisiä televerkkoja ja yleisiä telepalveluja pidetään Euroopan laajuisesti merkittävimpinä.

Jäljempänä yksilöityjen yleisiä televerkkoja ja/tai telepalveluja tarjoavien teleorganisaatioiden, jotka ovat merkittävässä markkina-asemassa, on yhteenliittämisen osalta noudatettava 4 artiklan 2 kohdassa sekä 6 ja 7 artiklassa määriteltyjä erityisvelvoitteita.

1 OSA

Yleinen kiinteä puhelinverkko

"Yleisellä kiinteällä puhelinverkolla" tarkoitetaan yleistä kytkentäistä televerkkoa, joka mahdollistaa puheen ja 3.1 kHz:n kaistaleveydellä siirrettävän ääni-informaation siirrot verkon kiinteiden liitäntäpisteiden välillä. Se kattaa muun muassa:

— puhelinliikenteen,

— I, II ja III ryhmän telekopiontiyhteydet ITU-T-suositusten T-sarjan mukaisesti,

— äänikaistaisen datasiirron modeemin avulla vähintään 2 400 bitin sekuntinopeudella ITU-T-suositusten V-sarjan mukaisesti.

Liittyminen loppukäyttäjän verkkoliitäntäpisteeseen tapahtuu kansallisen numerointisuunnitelman numeroa tai numeroita käyttäen.

Yleiset kiinteät puhelinpalvelut

"Yleisillä kiinteillä puhelinpalveluilla" tarkoitetaan palvelujen tarjoamista kiinteissä sijaintipaikoissa oleville loppukäyttäjille kansallisten ja ulkomaanpuhelujen ottamiseksi ja vastaanottamiseksi, ja niihin voi sisältyä hätänumeropalvelujen (112), operaattorineuvonnan ja numerotiedustelupalvelujen käyttö, yleisöpuhelimien tarjoaminen sekä erityisehdoin välitettävien palvelujen tarjoaminen ja/tai erityistoiminteiden tarjoaminen vammaisille.

Liittyminen loppukäyttäjän verkkoliitäntäpisteeseen tapahtuu kansallisen numerointisuunnitelman numeroa tai numeroita käyttäen.

2 OSA

Kiinteän liittymän kaupallinen tarjoaminen

"Kiinteällä liittymällä" tarkoitetaan selkeän siirtokapasiteetin tarjoamista verkon liitäntäpisteiden välillä, mutta se ei koske valintaista kytkentää (kytkentätoimintoja, joita käyttäjä voi hallita osana kiinteiden liittymien tarjoamista). Siihen voi sisältyä vuokrajohtokaistan joustavan käytön mahdollistavia järjestelmiä, mukaan lukien tietyt reititys- ja hallinnointikapasiteetit.

3 OSA

Yleiset matkapuhelinverkot

"Yleinen matkapuhelinverkko" on yleinen puhelinverkko, jossa verkon liitäntäpisteet eivät ole kiinteissä sijaintipaikkoissa.

Yleiset matkapuhelinpalvelut

"Yleisillä matkapuhelinpalveluilla" tarkoitetaan puhelinliikennepalvelua, joka kokonaan tai osittain muodostuu radioyhteyden luomisesta matkapuhelimen käyttäjään ja jossa hyödynnetään matkapuhelinverkkoa kokonaan tai osittain.

LIITE II

TELEORGANISAATIOT, JOILLA ON OIKEUS JA VELVOLLISUUS YHTEENLIITÄMISEEN KESKENÄÄN EUROOPAN LAAJUISTEN PALVELUJEN TARJOAMISEKSI

Tämä liite kattaa teleorganisaatiot, jotka tarjoavat käyttäjille kytkentäisiä ja ei-kytkentäisiä verkkopalveluja, joista muut telepalvelut ovat riippuvaisia.

Seuraaviin ryhmiin kuuluvilla teleorganisaatioilla on 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä oikeus että velvollisuus yhteenliittämiseen keskenään. Yhteenliittäminen näiden teleorganisaatioiden kesken edellyttää kansallisten sääntelyviranomaisten ylimääräistä tarkastusta 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Näiltä teleorganisaatioiden ryhmiltä voidaan periä 7 artiklan 3 kohdan mukaisia erityisiä yhteenliittämismaksuja.

1. Teleorganisaatiot, jotka tarjoavat yleisiä kytkentäisiä televerkkoja ja/tai telepalveluja, jotka voivat olla kiinteitä ja/tai matkaviestinpohjaisia, ja hallinnoivat samalla liittymistä yhdellä tai useammalla kansallisen numerointisuunnitelman mukaisella numerolla yksilöityyn yhteen tai useampaan verkkoliitäntäpisteeseen (ks. huomautukset jäljempänä).

2. Teleorganisaatiot, jotka tarjoavat kiinteää liittymää käyttäjän tiloihin.

3. Teleorganisaatiot, jotka tarjoavat kansainvälisiä teleyhteyksiä kolmansiin maihin ja niistä takaisin.

4. Teleorganisaatiot, jotka pyynnöstä luetaan tähän ryhmään asiaan kuuluvien kansallisten toimilupa- tai luvanantojärjestelmien mukaisesti.

Huomautuksia

"Verkkoliitäntäpisteeseen liittymisen hallinnalla" tarkoitetaan kykyä hallita telepalveluja, jotka ovat loppukäyttäjän käytettävissä kyseisessä verkkoliitäntäpisteessä, ja/tai kykyä estää muiden palvelujen tarjoajien liittyminen loppukäyttäjään kyseisessä verkkoliitäntäpisteessä.

Liittymisen hallintaan voi sisältyä loppukäyttäjään luodun (johdon avulla muodostetun tai langattoman) fyysisen yhteyden omistajuus tai sen hallinta ja/tai kyky muuttaa tai poistaa käytöstä loppukäyttäjän verkkoliitäntäpisteeseen pääsemiseksi tarvittava kansallinen numero tai numerot.

LIITE III

PUHELINLIIKENNETTÄ KOSKEVIEN YLEISPALVELUVELVOITTEIDEN KUSTANNUSTEN LASKEMINEN (5 ARTIKLAN 3 KOHTA)

Yleispalveluvelvoitteilla tarkoitetaan jäsenvaltion teleorganisaatiolle asettamia velvoitteita, jotka koskevat palvelujen tarjoamista tietyllä maantieteellisellä alueella, mukaan lukien tarvittaessa maantieteellisin perustein määritetyt keskihinnat kyseisten palvelujen tarjoamiseksi.

Yleispalveluvelvoitteiden kustannukset lasketaan teleorganisaatiolle teletoiminnan harjoittamisesta yleispalveluvelvoitteiden mukaisesti aiheutuneiden nettokustannusten ja teletoiminnan harjoittamisesta ilman yleispalveluvelvoitteita aiheutuneiden nettokustannusten erotuksen perusteella.

Tätä sovelletaan riippumatta siitä, onko tietyssä jäsenvaltiossa sijaitseva verkko täysin kehittynyt vai vielä kehittymässä ja laajentumassa.

Laskentamenetelmä perustuu kustannuksiin, jotka liittyvät:

i) tiettyihin yksilöityihin palveluihin, joita voidaan tarjota ainoastaan tappiollisesti tai tavanomaisista kaupallisista vaatimuksista poikkeavilla kustannusehdoilla.

Tähän ryhmään kuuluvat esimerkiksi hätänumeropalvelut, tiettyjen yleisöpuhelimien tarjoaminen, tiettyjen palvelujen tai laitteistojen tarjoaminen vammaisille jne.;

ii) tiettyihin loppukäyttäjiin tai loppukäyttäjien ryhmiin, joille palvelujen tarjoamisesta aiheutuneet kustannukset, siitä saadun tuoton ja jäsenvaltion maantieteellisin perustein määräämät keskihinnat huomioon ottaen voidaan tarjota palveluja ainoastaan tappiollisesti tai tavanomaisista kaupallisista vaatimuksista poikkeavilla kustannusehdoilla.

Tähän ryhmään kuuluvat ne loppukäyttäjät tai loppukäyttäjien ryhmät, jotka eivät saisi palveluja sellaiselta kaupalliselta operaattorilta, jolla ei ole velvollisuutta tarjota yleispalveluja.

Niissä kehittyneissä verkoissa, joissa tällaisia loppukäyttäjiä jo palvellaan, kustannuslaskennan olisi perustuttava säästöihin, joihin päästäisiin, jos näitä loppukäyttäjiä ei palveltaisi.

Syrjäisillä alueilla, joilla verkot ovat laajentumassa, kustannuslaskennan olisi perustuttava niiden loppukäyttäjien tai loppukäyttäjien ryhmien palvelemiseen liittyviin lisäkustannuksiin, joita kilpailuympäristöön kuuluvia tavanomaisia kaupallisia periaatteita soveltava operaattori ei palvelisi.

Tuotto otetaan huomioon nettokustannuksia laskettaessa. Kustannusten ja tuoton olisi oltava ennakoivia.

LIITE IV

LUETTELO YLEISTEN YHTEENLIITTÄMISMAKSUJEN TEKIJÖISTÄ JA OSATEKIJÖISTÄ (7 ARTIKLAN 3 KOHTA)

Seuraava leuttelo ei ole tyhjentävä, ja se voi vaihdella jäsenvaltiosta ja kunkin yhteenliittämissopimuksen erityisehdoista riippuen.

YLEISET YHTEENLIITTÄMISMAKSUT

Liittymismaksut

Perustuvat yhteenliittämistä toteuttavan teleorganisaation tarvitsemien erityisten yhteenliittämispalvelujen tarjoamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin. Ne voivat sisältää muun muassa:

— kertakaikkiset maksut ja vuokramaksut fyysisen yhteenliittämisen täytäntöönpanemisesta (esimerkiksi erityislaitteistot, merkinantokapasiteetti, vaatimustenmukaisuustestit, liitännän ylläpito jne.);

— muuttuvat maksut liitännäis- ja lisäpalveluista (esimerkiksi numerotiedustelupalvelujen käyttö, operaattoripalvelu, tiedonkeruu, hinnoittelu, laskutus, kytkentäiset ja kehittyneet palvelut jne.).

Käyttömaksut

Perustuvat yhteenliitetyssä verkossa tapahtuvasta liikenteestä aiheutuviin kustannuksiin (esimerkiksi kytkentä ja tiedonsiirto). Käyttömaksut voivat olla puhelukohtaisia ja/tai perustua tarvittavaan ylimääräiseen verkkokapasiteettiin.

Lisäksi yhteenliittämismaksuihin voi suhteellisuusperiaatteen mukaisesti sisältyä kohtuullinen osuus yhdenvertaisen verkkoon liittymisen varmistamisesta (esimerkiksi loppukäyttäjien verkkoon liittymistä koskevien yhtenäisten menettelyjen ylläpito) ja numeroiden siirrettävyydestä aiheutuvista kustannuksista sekä olennaisten vaatimusten täyttämisestä aiheutuvista kustannuksista (verkon eheyden ylläpito, verkon toimintojen varmistaminen hätätilanteessa, palvelujen yhteentoimivuus, tietosuoja).

LIITE V

KUSTANNUSLASKENTAJÄRJESTELMÄ

Kustannuslaskentajärjestelmän tietojen on 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti oltava yleisesti tarkastettavissa.

Kyseisten tietojen julkistamisella varmistetaan yhteenliittämismaksujen laskennan avoimuus, jotta markkinoiden muut toimijat voisivat varmistua siitä, että maksut on tasapuolisesti ja oikein laskettu.

Kansallisen sääntelyviranomaisen ja niiden teleorganisaatioiden, joita asia koskee, olisi otettava huomioon tämä tavoite julkistettavien tietojen yksityiskohdista päättäessään.

Jäljempänä olevassa luettelossa ilmoitetaan julkistettaviin tietoihin sisällytettävät tiedot.

1. **Käytetty kustannusstandardi**

   Esimerkiksi täysin jaetut kustannukset, pitkän aikavälin keskimääräiset lisäkustannukset, rajakustannukset, omavastuukustannukset, välittömät kustannukset jne., mukaan lukien käytetty kustannusperuste tai -perusteet, eli

   hankintakustannukset (laitteistoista ja järjestelmistä aiheutuneiden tosiasiallisiin kustannuksiin perustuvat) tai ennakoidut kustannukset (laitteistojen tai järjestelmien siirrosta aiheutuviin arvioituihin kustannuksiin perustuvat).

2. **Yhteenliittämismaksuun sisältyvät kustannusosat**

   Niiden eri kustannusosien yksilöinti, voittomarginaali mukaan lukien, jotka yhdessä muodostavat yhteenliittämismaksun.

3. **Kustannusluokitteluaste ja -menetelmät erityisesti yhteisten ja yleisten kustannusten kirjaamisen osalta**

   Yksityiskohtaiset tiedot siitä, missä määrin välittömät kustannukset on analysoitu, sekä siitä, missä määrin ja mitä menetelmää käyttäen yhteiset ja yleiset kustannukset on sisällytetty yhteenliittämismaksuihin.

4. **Kirjanpitomenettelyt**

   Eli kustaannusten kirjaamisessa käytetyt kirjanpitomenettelyt, jotka kattavat

   — aikataulun käyttöomaisuuden pääluokkien (esimerkiksi maa-alueet, rakennukset, laitteistot) poistamiseksi,

   — muiden suurehkojen kustannuserien kirjaamisen vähentämällä tuotosta pääomakustannukset (esimerkiksi tietokoneohjelmistot ja -järjestelmät, tutkimus ja kehitys, uusien liiketoimintamuotojen kehittäminen, suora ja välillinen rakentaminen, korjaus- ja ylläpitotyöt, rahoituskustannukset jne.).

Tässä liitteessä olevaan julkistettavaan kustannuslaskentajärjestelmään liittyviä tietoja voidaan muuttaa 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

LIITE VI

TELETOIMINNAN LIIKEVAIHDON ALARAJA (8 ARTIKLAN 5 KOHTA)

Alaraja 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitetulle teletoiminnan vuotuiselle liikevaihdolle on 50 miljoonaa ecua.

LIITE VII

KEHYS YHTEENLIITTÄMISSOPIMUKSISTA KÄYTÄVILLE NEUVOTTELUILLE (9 ARTIKLAN 3 KOHTA)

1 OSA

Kansallisen sääntelyviranomaisen asettamat ennakkoedellytykset

a) Riitojen ratkaisumenettely.

b) Yhteenliittämissopimusten julkistamista/saatavuutta sekä määräajoin tapahtuvaan julkistamiseen liittyviä muita velvollisuuksia koskevat vaatimukset.

c) Yhdenvertaisen verkkoon liittymisen ja numeroiden siirrettävyyden varmistamista koskevat vaatimukset.

d) Toiminteiden jakoa koskevat vaatimukset niiden sijoittaminen mukaan lukien.

e) Olennaisten vaatimusten ylläpidon varmistamista koskevat vaatimukset.

f) Numerointiresurssien jakoa ja käyttöä koskevat vaatimukset (mukaan lukien numerotiedustelupalvelujen, hätänumeropalvelujen ja yleiseurooppalaisten numeroiden käyttö).

g) Palvelujen päästä päähän -yhteentoimivuuden ylläpitämistä koskevat vaatimukset.

h) Jos tarpeen, sen yhteenliittymismaksun erittelemättömän osan määrittely, jolla katetaan osa yleispalveluvelvoitteiden nettokustannuksista.

2 OSA

Muut kysymykset, jotka yhteenliittämissopimusten on katettava

a) Kuvaus tarjottavista yhteenliitetyistä palveluista.

b) Maksuehdot, laskutusmenettely mukaan lukien.

c) Yhteenliittämispisteiden sijainnit.

d) Yhteenliittämistä koskevat tekniset standardit.

e) Toimenpiteet olennaisten vaatimusten täyttämiseksi.

f) Immateriaalioikeudet.

g) Vastuun määrittely ja rajoitukset sekä vahingonkorvaus.

h) Yhteenliittämismaksujen määrittely ja niiden kehittyminen.

j) Riitojen ratkaisumenettely osapuolten kesken ennen kansalliseen sääntelyviranomaiseen vetoamista.

k) Sopimusten kesto ja riidan uudelleenneuvottelu.

m) Menettelyt ehdotettaessa muutoksia jonkin osapuolen tekemiin verkkoa tai palveluja koskeviin tarjouksiin.

3 OSA

Muut kysymykset, jotka yhteenliittämissopimukset voivat kattaa

a) Yhdenvertaisen verkkoon liittymisen loppuun saattaminen.

b) Toiminteiden jakamisen tarjoaminen.

c) Liitännäis-, lisä- ja kehittyneiden palvelujen käyttö.

d) Liikenteen/verkon ylläpito.

e) Yhteenliitettyjen palvelujen ylläpito ja toimivuus.

f) Sopimuksissa olevien muiden kuin julkistettavien osien salassapidettävyys.

g) Henkilöstön koulutus.